

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan sveter, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gl., za pol leta 8 gl., za četrt leta 4 gl., za jeden mesec 1 gl., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gl., za četrt leta 3 gl., 30 kr., za jeden mesec 1 gl., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poštnina znaša.

Za oznanipla plačuje se od četiristopne petič-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravništvo je na Kongresnem trgu št. 12. Upravništvu naj se blagovoljivo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovenski napisi v Ljubljani.

Gospod baron Winkler je še zadnje čase svojega službovanja razveljavil sklep mestnega sveta, po kojem so se imeli dosedaj napisi trgov in ulicam v naši Ljubljani odstraniti ter nadomestiti s samoslovenskimi napisi. S tem hotel se je baron Winkler še v zadnji dobi prikupiti Nemcem in če bi se mu bilo posrečilo tisto, kar je nameraval, bi naše mesto nikdar ne smelo kazati svojega slovenskega lica in za vedno bi bilo ostalo nekaka polovičarska zmes, kakor ne sme in ne more biti glava naše Slovenije. Barou Winkler v zadnjem času svojega poslovanja ni imel sreče. Kakor mnogo drugega obveljalo mu tudi ni razveljavljenje zgoraj navedenega sklepa mestne občine; in če bo bela Ljubljana kdaj na zunaj kazala čisto slovenski obraz, to torej ne bode nikakor zasluga gospoda Andreja barona Winklerja!

Upravno sodišče je z znano sodbo odstranilo prepoved ministerstva in oziroma prepoved bivšega deželnega predsednika kranjskega. In sedaj ima Ljubljana prosto roko, da uredi javne napise, kakor ji ljubo in drago. Tukaj izrekamo nado, da se bo mesto kolikor mogoče v največji meri poslužilo dane mu pravice. Kakor imajo Nemci čisto nemška mesta, tako se mora ubogemu Slovincu vsaj jedno večje mesto, ki naj je čisto slovensko, privoščiti. To je tako samo ob sebi umevno, da je le žalostno, da so si morali Slovenci to svojo pravico šele s sodnijsko silo priboriti!

V drugem ni treba, da bi napravljali obilo opazk; Ljubljana je rešena in to je že zdaten korak k napredku. Slovenske manjšine po drugih mestih se bodo morale sicer tudi v prihodnje za svoj jezik boriti, kakor so se borile dosedaj. Glavna stvar zanje bode pač ta, da si priboré slovensčini spodobno veljavo pri uradih. Kolikor bolj pa je slovenska bela Ljubljana, toliko bolj razširjal se bo ž njo pravi slovenski duh proti periferijam! Zategadelj se slovenske manjšine v pomembnih in postalijancenih mestih lahko vesele nad zmago naše Ljubljane v ti zadevi, če tudi so razlogi upravnega sodišča zanje neugodni in skoro bi rekli ne-smiljeni.

To čutijo tudi nemški listi, izmed kojih nekateri kar besne nad upravnim sodiščem in njega

predsednikom grofom Belcredijem. S tem pa Nemci najbolj dokažejo, koliko malo imajo občutka za pravico. Če jim sodniki tako ne sodijo, kakor zahteva njihovo germansko mišljenje, pa se spusté z verige ter so s psovkami sodniku za petami! In naši Ljubljanski Nemci, kolikor jih je — renegati tukaj ne štejejo — niso za las boljši od drugih. Prepričani smo, da sedaj na vsa usta udrihajo po upravnem sodišču in njega predsedniku grofu Belcrediju. Ko pa so imeli oblast v svojih rokah, so bili toliko predrzni, da so javne nemške napise postavili na prvo mesto, slovenske napise pa šele na samotno drugo mesto. S tem so pač sami najbolj prouzročili današnji položaj, ker ti nepravični dvojezični napisi so bili nam trn v mesu in neprestano so nas spominjali na tisto nemško in nemškutarško brezobzirnost, s kjo so Nemci in nemškutarji nekaj tlatili starodavno naše slovensko mesto. Kjer imajo naši Nemci moč v rokah, prezirajo še sedaj z velikim zaničevanjem slovenski jezik. Kranjska hranilnica, ki se je, naj se reče kar se boče, odebela s slovenskimi groši, ima v Ljubljani mogočno palačo, ki je isto tako sozidana s slovenskimi groši. Ali zaman iščemo na ti palači slovenskega napisa! Na nji šopiri se zgolj nemški napis, kar je gotovo krivično. Taka je ta nemška gospoda mej sabo; kjer ima moč, noče o slovensčini ničesar vedeti, kjer pa nima moči, tam pa kriči na vse pretege, če se zbrise kje kaka nepotrebna nemška črka. Ljubljanski nemški gospodje se ne smejo nikakor pritoževati; z razsodbo upravnega sodišča se jim je zgodila pravica in samo pravica!

Še jedenkrat izrekamo nado, da se bode mestni zastop v polni meri poslužil po sodbi upravnega sodišča mu dodeljene svobode. Ljubljanskim Slovincem nikdo ne more očitati prevelikega radikalizma, ko so vendar toliko časa s hladno krvjo prenašali nemško-slovenske javne napise. Koliko zasrambe pretrpeli smo že zaradi teh napisov in kako opravičeno posmehovali so se nam slovenski rojaki ob mejah, kojim smo prodajali narodno odločnost, dasi smo v svoji sredi mirno gledali javne nemške napise na prvem in častnem mestu. Konečno smo se pa vendar morali predramiti in sedaj, ko je upravno sodišče izreklo, da je pravica na naši strani, bila

bi še večja sramota, če bi v poznani, stari, omahljivi in boječi navadi spravili sodbo upravnega sodišča v žep ter le polagoma odpravljali nemške napise, ki so toliko časa grdili belo Ljubljano. Ti napisi morajo zginiti sedaj, kolikor mogoče hitro, ker bi drugače ne umeli, čemu je Ljubljana do skrajne meje izrabila vse instancije, do kojih ji je po postavi v ti zadevi pot odprta bila!

S tem pa bode mestni zastop služil v dober izgled meščanom Ljubljanskim, ki se tako težko ločijo od nemških napisov in ki imajo dostikrat, če tudi pravijo, da so narodnjaki, na svojih prodajalnicah in svojih skladiščih samo nemške napise. Ko bo mesto gledé javnih napisov spolnilo svojo dolžnost, potem je upati, da se naši mlačni narodnjaki vendar jedenkrat prebudé z dolzega spanja ter pridejo k zavesti, da jih veže narodna čast, da okrasijo svoje zaloge tudi s slovenskimi napisi, ker je vendar več kot resnica, da živé prav za prav od slovenskih kupcev in ne od nemških židov. Če pa tudi izgled mesta ne bo ničesar koristil, potem se bode moralo slovensko občinstvo konstituirati v nekako upravno sodišče ter vzeti sodbo v svoje plačujoče roke in ni dvojbe, da bo ta sodba ravno tako zmagonosna, kakor je zmagonosna sodba upravnega sodišča gledé slovenskih javnih napisov!

Primorske razmere.

(Govor poslanca V. Spinčiča v 255. seji drž. zbora dne 15. decembra l. l.)

Visoka zbornica! V predvčerajšnji seji sem obljubil pojasniti razmere na Primorskem vsaj v nekem oziru. Danes imam priliko, da to storim, naj torej brez okolišev začnem in medias res.

Kar se tiče časopisja na Primorskem, moram reči, da uživa časopisje jedne stranke popolno svobodo, zlasti kadar gre za Slovence. Italijansko časopisje sme Slovane psovati, se jim rogati, je obrekovati, napadati, jim groziti, sme o njih pisati vsakovrstne neresnice, ne da bi bilo konfiskovano, dočim visi nad časopisjem druge stranke, nad hrvatskim in slovenskim časopisjem, vedno Damoklejev meč cenzorjev in porotnih sodišč, tako da se niti zagovarjati ne more, niti tožiti druge liste, ker bi porotniki slovenske liste obsodili.

potem pa skoči Bijou spet na njeno gorko naročje, Ami pa se zvije na svoji blazinici, kjer v prijetnem „dolce far niente“ zadremlijeta.

In ona? — Oudi v najspodnejšem predalčku pisalne mize hrani male svežnje nekib listin, ki so povezane ali z rudečim, ali višnjevim, ali pa žoltim svilenim trakom. In kadar se izmiri njena dušica, prebira tiste zarmenele lističe, v katerih je nekaj suhib, brezbarvnih cvetlic, šopek las in — fotografična slika...

Ona prebira in plaka. — saj čita spomine izza svoje lepe, pisane, a izgubljene mladosti...

II.

Čakala sem boljšega.
Čakala sem goršega,

Z drugo se obabil je.

Prešern.

Charles Hanhar je bil rodom Francoz, dasi je materinščino komaj za silo lomil. Že v deških letih preselil se je v Aleksandrijo v Afriki, kjer je imel njegov oče veliko kupčijo z bombažem. Stari Hanhar pa se je kot krepek udovec pečal veliko rajši s pikantnimi Aleksandrijankami ter poganjaj ž njimi v bakhanalično prežitih nočeh kar po stotakah. — In

LISTEK.

Fanika.

(Novelistički perorisi iz malomestnega življenja.)

Spisal Tone Vrtec.

I.

Tekel čas je mladih dni,
Po-me b'lo nikogar ni;
Stara sem samičica,
Zarjavela d'vičica.

Prešern

... in sedaj sta jedina njena prijateljca vedno krmežljavi Bijou in vsako spomlad uprav don juansko vibravo zaljubljeni Ami! — O, kje so časi, kje so dnovi...

Kadar sedi tako-le sama s svojima drug na drugega ljubosumnima prijateljema v ozki in nizki pisarni poštnega urada v istrski lk i, tedaj se jej šestokrat nenadoma skalita nekaj takó živahno bliskajoči oči, iz pra se j-j siloma izvije vzdih, takó bridak in pa težak takó, da se ga sama ustraši ter vdari v glasem plač.

„Sudim se, venem... moj Bog, včasih takó polne roke postajajo sloke, oglate, moj obraz sta

rikav, — okoli ust te resne gube in v laseh — oh! — sive nitke...“ in ubožca omahne kakor uničena na trdo žimnato zofo ter zahti krčevito...

Revica! — Časó krmežljavemu in stojčno fligmatičnemu Bijou-u se zasmili prijateljica, da spregleda, skoči raz njeno naročje na tla ter milo zatuli.

Bijou je namreč ščené ali cucek uprav idealne vrste: od svojega topega gobčeka pa t à do konca kratkega, a debelega repka meri baš dva in pol decimetra; dlaka mu je črna, gladka, noge nizke, močne in telesece tolasto, zavaljano. Takov je njen ljubček, ki zavzema sedaj v njenem srčku prvo mesto, drugo pa beli, rumeno pasasti muc — Ami.

Nu tudi Ami ima sočutno matjo dušo, zakaj vselej, kadar se ponovi tak prizor, plane i on raz svojo mehko blazinico tam na konci njene postelje, skrivi svoj hrbet, zazeva ter prav tožno zamajkava.

„Dà, samó vidva me še ljubita zvesto, nesebično... oh, žival je vendar plementejša od ljudij!... Na, Bijou, košček meskà in ti, ljubi Ami, skodelico toplenega mleka!“

In nesebična mišljenca pospravita po bliskovo, kar jima je ponudila darežljiva roka gospodaričina,

Kar se tiče shodov na Primorskem, moram omeniti, da italijanska stranka navadno shodov ne prireja, ter rešuje svoje zadeve na društvenih sejah in potem dogovorov.

To sem moral omeniti predno začnem navajati razne vzgled. Naj govorim pred vsem o verskih institucijah. Vsega, kar se je primerilo seveda ne bom omenjal, samo to, kar sem si tu in tam zabeležil, kar sem našel v izvestnih listih in kar so mi sporočili prijatelji s Primorskega, zlasti iz Gorice. Ako bi se visoka vlada potrudila, preiskati vse to, kakor je storila v Pragi in nje okolici (Prav res!), našla bi tu mnogo več nego tam.

Na Primorskem in sosebno v Istri se pišejo v najnovejšem času knjige in brošure proti slovanski liturgiji. Tisti duhovniki, ki rabijo slovansko liturgijo, se psujejo in obrekujejo in v jedni škofiji se je primerilo — imen prizadetih oseb nečem navesti — da se je raba slovanske liturgije omejila, jeden cerkven poglavar jo je celo popolnoma prepovedal. Ali se je to zgodilo po volji in na ukaz dotičnega cerkvenega poglavarja ali na voljo vlade — kakor sem slišal — je vsejedno. Vem le to, kar je dokazano, da se slovanska liturgija v isterskih cerkvah že več stoletij rabi in sicer vsled dovoljenja svete stolice. Kdor torej zoper slovansko liturgijo v Istri piše in deluje, tisti deluje zoper stoletja in stoletja staro institucijo papežev in svete stolice.

Vem nadalje, da so bile razne občine, v katerih se je slovanski jezik odpravil iz cerkve, polagoma poitalijančene, in dalje, da so dotične prepovedi obudile v prizadetih občinah jako veliko razdraženost.

Naj prestopim k drugemu fakti. Po najnovejših v Voloski vršivših se in sedaj razveljavljenih volitvah je v Trstu izhajajoči list „Il Piccolo della sera“ dne 17. oktobra navedel mej drugimi sledeče točke kot najvažnejše v programu njegove stranke v novem občinskem zastopu: 1. Uvedenje italijanskih molitev v cerkve; 2. Odprava slovanske božje službe v cerkvah in 3. Sploh odprava svetih funkcij v slovanskem jeziku.

In vi zahtevate od nas, naj se takim nakanam ne zoperstavljamo?!

Karakteristično je tudi, da se določi, katera stranka podi slovansko liturgijo iz isterskih cerkv.

V Tržaškem občinskem svetu je neki občinski svetnik priporočal, naj se odpravijo slovenske propovedi v cerkvah in je grozil, da bo občina ustavila dajanje prispevkov za cerkev, če se ne odpravijo te slovenske propovedi.

Dne 28. novembra 1893 je Tržaško sodišče obsodilo tri može radi motenja vere na šest oziroma štiri tedne zopora. Pri procesiji, vršivši se v Buzetu dne 6. maja 1891 so razne Italijanke in Italijani iz mesta provocirali in psovali hrvatsko prebivalstvo; metali so nanje jajčne lupine in pretepali otroka s šibami. List „Corriere di Gorizia“ piše zoper katoliško cerkev in nje člane tako, da se je ondodni knezo-nadškof čutil primoranega, obsoditi to počenjanje kar najodločneje in svojo obsodbo spraviti v javnost.

Tam se je izrecno reklo — navajam to iz „Rinnovamenta“: „Il suddetto foglio contiene formale eresia. Chi nega l' infallibilità del Romano Pontefice, per conseguenza nega altresì la Divinità di Gesù

tako se je zgodilo, da so mu nekega jesenskega dne stavili upniki alternativo, da ali plača v treh mesecih svoje ogromne dolgove, ali pa da mu prodajo tovarno z vsem in vsacem na javni dražbi.

Prebrisani lisjak je stavil termin svojih plačil, skrivaj pa poprodal nekemu poljskemu židu razun poslopja vse stroje in premičnine z izdelki vred ter jo v neki noči s sinom Charles-om pobrisal na parobrodu v Evropo. Upniki pa naj se stepo za poslopje mej saboj, mislil si je stavec ter si rešil tako precej tisočakov. — S temi je začel obširno lesno kupčijo nastanivši se v slovanskem mesteci, ki leži ob vzhodni gostoporasteni hribov.

Mladi Hanbar je štel komaj dvajset let, ko se je udomačil njegov oče v — recimo — K.

Bil je visok, nenavadno razvit mladenič, golega, vedno zoprn o rdečega obraza. Dasi ni bil v družbi kar nič simpatičen, vendar so se možitveželjne meščanke poželjivo obračale za njim, zakaj vedele so, da ima Francozov oče še vedno lepo premoženje, ki se vsled dobre kupčije še vidno množi.

In kdo bi jim zameril to poželjenje! —

(Dalje prih.)

Cristo“. Njega preuzvišenost je dodala: Egli deplora e biasima altamente i cattolici che leggono un simil foglio.“

To je ostra obsodba lista, ki se v Gorici največ čita, in katerega oblastva nikdar ali vsaj le jako poredkem konfiskujejo.

V neki drugi številki — z dne 28. junija — obelodanjen je bil hujskajoč članek zoper dubovščino in zoper vero in sicer vsled slovenskih propovedij v nekem kraju.

Prestopim naj k izgredom zoper stanove in narodnosti in njih posledicam; k motenju javnega miru in pokoja in k nevarnosti, v kateri se nahajajo ljudje in imetje na Primorskem.

V knjigah in v listih se Hrvati in Slovenci ne imenujejo samo tujci, ampak tudi uskoki in barbari.

Vzemite v roke samo knjigo „L' Istria, Notizie storiche“, katero je spisal D-franceschi, mož, kateri je dolgo časa živel na troške večinoma slovanske te dežele; vzemite v roko knjigo Cavallijevo; mož je odgojitelj v Trstu in je spisal svojo knjigo za otroke, iz nje je vidno, kako sovraštvo se uceplja že otrokom zoper Slovane. V listu „Patria“ natisnena je bila pesem, s katero je zlagatelj neravnost hujskal na sovraštvo zoper Slovane, in ta zlagatelj, ki je poslanec, je tudi v javni seji deželnega zbora propovedoval sovraštvo zoper Slovane rekši, da bo to sovraštvo ucepil tudi svojim otrokom, če jih bo kedaj imel. Slovence in Hrvate je imenoval „potomce uskokov.“

List „Il giovine pensiero“ piše na tak način — jaz ga navadno ne čitam, a doposlale so se mi razne številke — da ga ni moči drugače imenovati, kakor revolversk list. Pa vendar je le redkokdaj konfiskovan. Da ne bom preobširen, naj citiram le nekatere številke. V številki z 22. julija 1893 piše: „Rozzo e S. Marco, Istria e Venezia, sublime abbraccio d' amore che durò 10 secoli. Nella piazza di Rozzo si conservano gli antichi cannoni. — La presente generazione annovera patrioti veri uno solo eccettuato il . . . parroco.“

To-le je načelno hujskauje zoper župnika. „Finalmente è arrivato il giorno in cui potete scuotere il giogo pesante importovi dagli stranieri con una guerra sleale, fatta a voi coi mezzi più ingiusti, e rivendicare l' onore vilipeso col riagiustare i vostri sacrosanti diritti. La sorte vi è propizia“. V številki z dne 17. avgusta t. f. piše: „Dopo che gli oltremon-tani si insediarono in codesta cittadella l' oltracolanza pancroata crebbe smisuratamente.“

In zakaj vse to?

Samo zategadelj, ker so v neki občini, v kateri prebiva 13000 Hrvatov in poldrug tisoč Italijanov, po trdih borbah zmagali Hrvati. Italijanski listi ne morejo upravi ničesar očitati, pisati pa smejo vendar na tak način zoper njo, ne da bi oblastva kaj storila, ker je občinski zastop hrvatsk. V drugih občinah je uprava pod vsako kritiko in vendar ima pri glavarstvih „srečo“.

V številki z dne 9. novembra se omenja naša interpelacija, stavljena dne 27. oktobra: „Dunque Spinčić, Laginja, Alfredo Coronini . . . hanno presentata nella seduta del Parlamento del 27. settembre p. n. un' interpellanza al Ministero della pubblica istruzione, interpellanza ricca di menzogne e di basse insinuazioni contro il nostro patrio consiglio . . . i rappresentanti della nostra popolazione sapranno sventare, ne siamo certi, i tentativi del panslavismo diretti a creare anche all' ombra della storica torre di un focolajo di deleteria agitazione, contraria di supremi interessi del paese, alle leggi della morale e dell' ordine.“

(Dalje prih.)

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 3. januarja.

Češke vesti.

V včerajšnji seji dež. zbora češkega stavil je staročeški poslanec in deželnega maršala namestnik dr. Š o l c predlog: Z ozirom na to, da je bil naš dne 27. septembra 1892 stavljeni predlog, naj se izda zakon glede porabe obeh deželnih jezikov pri javnih uradih v kraljevini Češki, razpravljan samo pri prvem čitanju, potem pa odkazan posebni komisiji, od tedaj pa ni bila dež. zboru dana prilika, baviti se z njim, predlagamo, da naj dež. zbor dotični zakonski načrt odobri. — Poslanec dr. V a š a t y je predlagal ustanovitev posebnega najvišjega sodišča za Češko. Ker dež. zbor ni bil sklepčen, zaključil je dež. maršal sejo. — Zanimanje za zborovanje dež. zbora je celo v poslanskih krogih jako majhno. Čuditi se temu ni. Vsakdo slutiti, da se mora sedanja

situacija rešiti. — Kako, tega z ozirom na novo vlado ne ve nihče povedati.

Madjarski novoletni govori.

Na Ogerskem imajo ministeraki predsedniki navado, da se za novoletno čestitanje vladne stranke zahvalijo z velepolitičnimi govori. Tako tudi letos. Ministerski predsednik dr. W e k e r l e je poudarjal, da hoče vlada s cerkveno političnimi prilogami zadostiti javni potrebi, ne da bi tangirala pravice krone in posamičnih konfesij. Unanji in notranji položaj monarhije oziroma Ogerske je temu ugoden. Upam, da položimo s temi reformami nov temelj narodovi bodočnosti. V poznih letih bode zgodovina zabeležila, kako smo se imeli boriti zoper sumničenja in neosnovane dolžitve. Borili se bodemo vstrajno in odločno, ker se borimo za pravično stvar. — Grof A p p o n y i, vodja neodvisne narodne stranke, ki se je pred nekaj meseci izrekel za cerkveno-politične predloge, dejal je v svoji zahvali na novoletno čestitko, da še ne kaže, izreči končno sodbo o vladnih predlogah. To umikanje grofa Apponyija naredilo je velik utis na vse politične kroge; splošno se sodi, da se je Apponyi s tem postavil na vladi nasprotno stališče, vsled česar je tudi podpredsednik njegove stranke izstopil iz kluba. Če bo Apponyi nasprotoval vladi v tej zadevi, potem so cerkveno-politične predloge v veliki nevarnosti.

Vnanje države.

Italijanske novice.

Na novoletna voščila parlamentovega predsedstva izrekel je kralj uverjenje, da se bo združitev vseh strank lahko dosegla ker gre za najvitalnejše interese domovine. Glede Sicilije izrekel je kralj svoje simpatije ondodnemu prebivalstvu in nadejo, da bode vlada in parlament storila vse kar treba, da se zboljšajo razmere na tem otoku. — Dosedaj še nič na to ne kaže, da se bodo kraljeva upanja glede Sicilije obistinila. Nemiri in izgredi se neprestano ponavljajo. V Palermu je zapovedujoči general Morea stopil na čelo lokalni politični upravi in razglasil poseben manifest, v katerem z blagohotnimi besedami apeluje na vse rodoljube, naj delujejo na ohranitev javnega reda in pokoja. Izgredom pa vzlic temu še ni konca. V raznih krajih okolu Palerma bile so velike demonstracije, v Petrapezziji in v Mazzari pa je nastal pravi pravcati boj mej kmeti in vojaki.

Anarhisti.

Kakor je vidno že iz včerajšnje brzojavke iz Pariza, odločila se je vlada za energično postopanje zoper anarhiste. Izvršila je več sto hišnih preiskav v Parizu in v provinciji in zaprla celo krdelo nevarnih in kompromitovanih anarhistov, nekatere inozemske pa pognala čez mejo. — Španska vlada postopa isto tako, le Angleška, ki je zavetišče najnevarnejših dinamitarov, se ne gane. Mej evropskimi državami se vrše dogovori glede mejnarodnih korakov zoper anarhiste. To se vidi tudi iz tega, da je neka firma prosila ogersko vlado za koncesijo za izdelovanje dinamita, da pa je ni dobila, ker se glasom dotičnega odloka vrše mejnarodni dogovori radi poddržavljenja izdelovanja razstreliv. Tudi v Beroliau so se anarhisti jeli gibati in nameravali razstreliti neke cerkve, kar pa se je pravočasno izvedelo, tako da anarhisti svojega namena niso mogli izvršiti.

Dopisi.

Iz Pulja, 2. januarja. [Izv. dop.] (Slovanska liturgija. — Škof Flapp in don Jakić) Ni dolgo tega, kar je Tržaški list „Piccolo“ prijavil vest iz Rima, da je sv. Oče z velikim zanimanjem bral razpravi Poreškega kanonika Pesanta in prof. Bonottija proti slovanski liturgiji z ozirom na njeno porabo v Istri, kateri mu je baje izročil Poreški škof Flapp, ki se je podal v to svrhu pred nekolikimi tedni v Rim. Rimski dopisnik poroča rečenemu Tržaškemu listu, da sta napravili omenjeni brošuri na sv. Očeta globok utis ter da je osobno prepričanje njegovo popolnoma protivno vpe-ljavi slovanske liturgije v Istri. Zato se nadeja „Piccolo“, da bode sv. Oče vse zahteve v tem pogledu odbil, ako bi ga morebitni politični oziri ne nagnili, da bi moral v tej zadevi drugače postopati. „Naša Sloga“, ki je posnela to vest iz „Piccola“, pravi, da bi imela mnogo pripomniti, da se pa ne upa, ker je škof Flapp v očeh Tržaškega državnega pravdnika nedotakljiva oseba. V Pulji izhajajoči „Il Diritto Croato“ pa je dobil iz Rima od jako zanesljive osebe, katera je dobro poučena o vsem, kar se v Vatikanu godi, poročilo, v katerem se trdi, da Pesantova brošura o slovanski liturgiji v Istri ni napravila samo neugodnega utisa na sv. Očeta, ampak da je sv. Oče škofu Flappu celo očital, da pripušča, da kanonik njegove škofije take brošure piše. Sploh pravi omenjeni „Diritto“ poročevalec, da je sv. Oče očitno izrekel svojo nevoljo nasproti Poreškemu škofu zaradi njegovega neprijaznega postopanja proti slovanski narodnosti njegove škofije, kakor tudi proti slovanski, njemu podložni duhovščini. Posebno pa, da je grajal sv. Oče Poreškega

škofa postopaje v znani pravdi „Dirittovega“ urednika Jakiča proti Pulškemu župniku, ki se je na veliko kvar ugleda duhovskega stanu morala razviti pred Rovnjakim tribunalom, mesto da bi jo Poreški škof sam rešil v lastnem področju. Sv. Ose je tudi izrazil baje željo, da se Jakičeva zadeva konečno poravnava. Valed te tožbe so se namreč pred šestimi leti razmere mej tedanjim Puljakim kaplanom Jakičem in škofom Flappom tako napele, da je bil prvi suspendovan. Zato pa misli „Il Diritto Croato“, da bode moral škof Flapp, ako se bode Jakičeva zadeva rešila ugodno, povrniti Jakiču vso gmotno škodo, ki jo je imel zadnji v preteklih šestih letih.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Jutri se bode ponavljala, kakor smo že naznanili, opera „Čarostrelec“, v kateri nastopi kot gost v ulogi Agate gospica Josipa Jamnicka iz Zagreba, učenka Dunajskega konservatorija in slavne dvorne operne pevke Dustman. Gospica Jamnicka je nastopila že na Zagrebškem gledališču v operah „Trovatore“, „Ballo in maschera“ itd. s prav lepim uspehom. Ne dvomimo torej, da si bode mlada hrvatska umetnica pridobila tudi simpatije našega občinstva.

— (Kronski darovi družbi sv. Cirila in Metoda.) Uredništvu našega lista so poslali: Neimenovan v Ljubljani 2 kroni. — „Poštena narodna družba v gostilni Mikuzovi v Ljubljani“ daruje 5 kron. — Skupaj 7 kron. (Obširni izkaz darovalcev 100 kron, poslanih iz Tolmina po g. Andr. Vrtovcu, moramo odložiti za jutri.) Živili redoljubni darovalci in darovalke in njih nasledniki!

— („Slavčeva“ veselica na Silvestrov večer) se je v vsakem oziru prav dobro obnesla. Ljubljansko meščanstvo se je vabilu na to narodno zabavo mnogobrojno odzvalo. Zabava je bila priprosta, domača in neprisljena. Mej posetniki ni bilo videti nikakega nasprotstva, prava bratska sloga je vladala mej ujnji, na kar je dobrodejno uplivalo prijazno občevanje odličnejših gostov, došlih v precejšnjem številu na veselico. Pevski zbor je krepko in živahno izvajal svoje napeve, kar velja posebno o Volaričevi „Novinci“ in Ipvčevi „Slovan na dan“. Prav ljubka skladba je tudi F. S. Vilharjeva „Ljubičica (vijolica)“, zložena v slogu mazurke. Trio v napevu se odlikuje po lepi melodiji prvega basa. Sijajno pa je uspel Veitov čveterospjev „Keber in cvetka“, ki so ga s finim čutom in točnostjo, a tudi milozvučno dvakrat peli gg. Lumbar, Cirkelbah, Stamear in Slatnar. Z živahnim odobranjem je bil vzprejet tudi drugi kvartet „Le enkrat še“. Najbolj zanimalo pa se je občinstvo za podobe, katere je uprizoril gledališki strojevodja, g. Bittner. V jako drastičnih senčnih slikah je kazal duševne in srčne bolezni starikave device, katero je izkušen zdravnik narkotizoval, ji možgane preiskal in jo srečno operiral. Smehu ni bilo ni konca ni kraja. Ob polnoči pa se je predstavljala po g. Bittnerju sestavljena krasna alegorija: „Slovo starega in nastop novega leta“. V jako slikovitem prizoru bila je videti majka „Slavija“ v spremstvu genija sreče; ob njenem vznosju pa je slovenska mati svoje tri otročiče opozarjala nanjo, ter jih izročevala njenemu varstvu. Ob strani je stal obrtnik kot častilec „Slavije“. Ves prizor je spremljeval lep govor gđ. Slavčeve, predstavljajoče „mlado novo leto“. S finim čutom je proslavljala „Slavijo“ in navduševala njen rod k vzajemnosti in neomahljivi zvestobi. — Za tem si je vse križem segalo v roke in čestitalo k premembi leta, kar je bilo prav gniljivo, ter je vsakega navdajalo z željo: „Da bi vedno in povsod tako bilo!“ Prirejen je bil tudi za ta večer lep „srečolov“, za kateri so prijatelji in dobrotniki darovali krasne in celo dragocene dobrotke in ki je po trudoljubivem prizadevanju zalih gospodičin doprinesel društvu znatno podporo. — Vsega priznanja vredno je tudi to, da je slavna kranjska hranilnica „Slavcu“ prepustila brezplačno jako prostorno dvorano starega strelišča za veselico, katere je vse udeležence popolno zadovoljila, kajti trajala je pri živahnem plesu skoro do ranega jutra. Veseli nas pa tudi, da vidimo jako lep napredek društva „Slavec“, katerega trud pa ni zaman, ker si pridobiva vedno širši krog prijateljev, kar najbolj kaže sijajni obisk tega večera, na katerem se je zbralo skoraj do 400 gostov.

— (Promet na Ljubljanski pošti.) Promet na Ljubljanski pošti bil je v Božičnih prs-

nikih naravnost velikansk. Samo na tovarni pošti doposlanih je bilo 11894 pošiljatev, odposlanih pa 10.724. Od prvih je bilo strankam dostavljenih 5478, od poslednjih pa tukaj sprejetih 4308, prekartiranih pa 6416 komadov. Vzlic temu velikemu prometu se mora priznati, da je naša pošta funkcionirala točno kakor ura!

— (Tatvina.) Iz zapuščine dné 26. decembra lanskega leta umrle gostilničarke „Kajzarce“ na Št. Jakobskem trgu ukradena je bila vložna knjižica kranjske hranilnice, glaseča se na 900 gld. Kakor so policijske poizvedbe dokazale, potegnila je neznan oseba na knjižico že dné 27. decembra 802 gld. Dotičnik podpisal se je v hranilnici kot Janez Hren iz Male Drage; dogušlo se je pa, da v Mali Dragi oseba s tem imenom ne eksistira. Vse kako je knjižico ukradla oseba, ki je na dan smrti bila navzoča v stanovanju umrle Kajzarce. Stvar naznanila se je državnemu pravdništvu.

— (Zaznamek.) Dnó 2. januarja 1893 l. izžrebanih obveznic 4% deželnega kranjskega posojila, kateri glavinski zneski se bodo 1. julija 1894. l. v imenski vrednosti izplačali: à 10.000 gld.: št. 44; à 5000 gld.: št. 24; à 1000 gld.: št. 204, 238, 309, 337, 364, 369, 391, 449, 457, 621, 811, 874, 1073, 1118, 1125, 1143, 1240, 1321, 1402, 1570, 1574, 1681, 1716, 1727, 2004, 2077, 2100, 2179; à 100 gld.: št. 41, 84, 89, 125, 141, 162, 171, 238, 267, 274, 279, 286, 329, 380, 398, 459, 462, 489, 501, 516, 551, 656, 757, 827, 838, 849, 859, 880, 915, 988, 1058, 1125, 1177, 1220, 1303, 1346, 1348, 1431, 1449, 1511, 1650, 1704, 1706, 1733, 1797, 1808, 1870, 1937, 1947, 1972, 1994, 2004, 2072, 2082, 2112, 2124, 2200, 2206, 2207, 2219, 2222, 2251, 2275, 2359, 2431, 2449, 2497, 2526, 2528, 2545, 2587, 2622, 2681, 2719, 2749, 2784, 2834, 2846, 2872, 2885, 2945, 2947, 2995. Zaključek: 83 komadov à 100 gld. = 8300 gld. a. v., 28 komadov à 1000 gld. = 28.000 gld. a. v., 1 komad à 5000 gld. = 5000 gld. a. v., 1 komad à 10.000 gld. = 10.000 gld. a. v., skupaj 51.300 gld. a. v. Navedene obveznice, izžrebane z glavinskimi zneski v imenski vrednosti, bode kranjska deželna blagajnica v Ljubljani izplačevala omenjenega dné, držeč se dotičnih veljavnih predpisov. Dalje se še omenja, da se bodo izžrebane obveznice, kakor tudi kuponi 3 mesece pred zapadlim rokom izplačevale proti 4%ni eskomptni pristojbini.

— (Požar.) Piše se nam iz Št. Petra na Krasu 31. decembra: Dne 30. decembra smo imeli tukaj hudo noč. Ob 10. uri pričelo je goret pri posestniku Ž in radi močne burje bilo je hkrati sedem poslopij v plamenu. Kazalo je, da postane cela vas ognjeno morje. Da se to ni zgodilo, zahvaliti se imamo nekaterim domačim gasilcem, ki so bili v trenutku na mestu. Mej temi je bil tudi tukajšnji gospod načelnik žandarmerijske postaje S., kateremu gre zasluga, da so se vsi ljudje srečno rešili. Tudi farovž in cerkev bi bila zgorela, da bi brabri gasilci pravočasno ne bili pogasili ogenj v drvarnici gospoda župnika. Da se niso tik požara stoječa s slamo krita gospodarska poslopja unela, k temu je veliko pripomogel tukajšnji gospod nadžupan Križaj s svojim izvrstnim orodjem. Prišli sta na pomoč tudi gasilci društvu iz Postojne in iz Zagorja. Hvala jim! Pogorelo je šest gospodarskih poslopij in pet hiš. Zavarovani so bili vsi pogorelci, za kar gre posebna hvala nadležnim agentom zavarovalne banke „Slavije“, a ker jim je tudi seno, slama, veliko živeža in veliko obleke izgorelo, so vender podpore in usmiljenja potrebni.

— (Društvene vesti.) Bralno društvo v Domžalah razvilo je takoj v prvem času svojega obstanka krepko delovanje in nastopijo društveni pevci v soboto (sv. treh kraljev dan) dné 6. t. m. prvič v javnem koncertu. Vzporod obseza 8 moških zborov „Mladini“, „Ladja“, „Vidov dan“, „Slavčeku“, „Na lipici zeleni“, „Slava Slovincem“, „Za dom mej bojni grom“ in „Frankopanku“. Mej posamičnimi točkami igra domača Domžalska godba. Začetek koncertu je ob 6. uri zvečer v prostorih g. Jak. Jermana. Vstopnina za osebe 20 kr., udje društva so prosti. Brez dvoma bode privabil prvi koncert obilo rodoljubov iz vseh krajev. — Trgovski in rokodelski pomočniki v Postojni priredé v nedeljo 7. januarja 1894 v prostorih „Restavracije pri Jami“ plesni venček. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za gospode 50 kr. Dame proste. Čisti dohodek veselice namenjen je družbi „Ciril-Metodovi“, zato se rado-darna preplačila hvaležno vzprejmó. — Bralno dru-

štvo v Zagorji na Pivki ima dne 7. t. m. ob 4. uri popoldne svoj občni zbor z navadnim dnevnim redom. — Slovanska čitalnica v Pulji priredi dne 13. januarja v prostorih „Politeama Cscutti“ sijajen ples, pri katerem bode svirala glasba pešpolka št. 97. Začetek ob 8. uri zvečer. Vstopnina za moške 1 gld.; za ženske in otroke 50 kr.; Lože: parterre male 3 gld.; velike 6 gld.; I. red male 2 gld.; velike 4 gld.

— (Nove izdaje Tržaške „Edinosti“) došla nam je prva številka, ki prinaša na dveh straneh povečane oblike različno zanimivo berilo. Kakor smo že večkrat omenili, izhajala bode „Edinost“ odslej v tej obliki po 3krat na teden v dveh jutranjih in večernih izdajah, tako da bodo naročniki dobili vsak dan jedno izdajo. Celoletna cena je 10 gld. ali 90 kr. na mesec. Posamične številke se bodo prodajale v tobakarnah v Trstu po 2 kr. Naj bi vsak zaveden Slovenec podpiral novo podjetje Tržaških Slovencev, kolikor mu je le mogoče.

— (Burja v Trstu) je bila pred nekaterimi dnevi prav silna. Zadnje dni starega leta padla je temperatura prav občutno in je burja piskala po ulicah, da je bilo kaj. Bizu kolodvora južne železnice prevrgla je velik špediterski nabiralni voz Metznerjev in so bili konji poškodovani. V okolici prevrgla je nekemu 17letnemu kmetskemu fantu voz gnoja, ki ga je zasul tako nesrečno, da se je fant, ki je zadel z glavo ob zid, zadušil in so ga ljudje našli mrtvega.

— (Novo zdravilišče v Opatiji.) Pod imenom „Croce d'oro“ (zlati križ) se je ustanovilo v Opatiji društvo, kateremu je namen ustanoviti tam zdravilišče za avstrijske državne uradnike. Pokroviteljica novega društva je cesaričinja udovala Štefanija, ki je poklonila društvu 1000 gld.

— (Hrvatske novice.) Urednika „Obzora“ g. Josipa Pasarića tožil je neki g. Ibler zaradi žaljenja časti in se je vršila obravnava pred okrajnim sodiščem v Zagrebu. Zatoženec je ugovarjal, da sodišče ni pristojno, nego da stvar spada pred porotnike, ako je sploh članek kaznjiv in sodnik g. Gasparič je izrekel obsodbo, da se obtožba zavrne, ker sodišče ni kompetentno. — Na Reki je javna varnost jako majhna in se vrše pogostoma tatvine na prostem razloženih tovorov ter so tudi že bili slučajji, da so se napadali ljudje. Nad 100 trgovcev in bančnih predstojnikov se je obrnilo brzojavno na trgovskega ministra v Budimpešti, da se naredi konec takim upravo anarhističnim odnosajem. — Minuli teden umrla sta dva vrla hrvatska domoljuba, gimnazijalni profesor dr. Ivan Broz, odbor-nik „Hrv. Matica“ in dopisujoči član jugoslovske akademije, znan na polji hrvatskega slovatva in filologije, dan pozneje pa častni kanonik Etuard Suhin, ki je ostavil lepo premoženje blagodejnim namenom. Bodi obema blag spomin!

**Slovinci in Slovenke! ne zabite
družbe sv. Cirila in Metoda!**

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Praga 3. januarja. V Plznu in Budejevicah razdani so bili te dni v Parizu tiskani listi, s katerimi se vojaštvo pozivlja, naj ne deluje po ukazih predpostavljencev in naj ne strelja na proletarijat.

Sofija 3. januarja. Koburžan zaključil včeraj zasedanje narodnega sobranja.

Rim 3. januarja. Iz raznih krajev na Siciliji se javlja o novih velikih izgredih in požigih. Ministerski svet pooblastil Crispija, da po svoji previdnosti ukrene, kar misli da je potrebno.

Pariz 3. januarja. Včeraj posvetovali so se višji policijski in državnopravdniški uradniki radi korakov, katere je danes storiti zoper anarhiste.

Madrid 3. januarja. Sodišče obsodilo vse tri, radi l. 1891. storjenega atentata na špansko poslansko zbornico tožene anarhiste na 7 let v ječo.

Bruselj 3. januarja. V neki vasi pri Namuru razpočila je v hiši nekega rudarja dinamična patrona in naredila mnogo škode. Poleg železniške delarnice v Charleroi našli ljudje več dinamičnih patron. Policija je začela preiskavo.

Bratje Sokoli!

Najuljudnje Vas vabimo na

„JOUR-FIXE“

ki bode

danes v sredo dné 3. t. m.

v vrtnem salonu „Pri zvezdi“.

Vzpored obaeza petje sl. društva „Ljubljane“, ki sodeluje iz prijaznosti, igranje na dve citri, gledalško igro „Stotnik in strežaj“ in prizor „Zvezdogled“. Začetek ob 8 uri.

Na zdar!

Brata Rebek, Iv. Traven. reditelji.

Začetek ob 1/8. uri zvečer.

Štev. 32. a Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 560. a

V četrtek, dné 4. januarja 1894.

Gospdč. Josipa Jamnicka iz Zagreba kot gost.

Drugokrat:

Čarostrelec.

Romantiška opera v 3 dejanjih. Spisal Fran Kind. Uglasbil K. M. Weber. Preložil A. Funtek. Kapelnik g. prof. Fran Gerbič. Uprizoril režiser g. Josip Noll.

Novo dekoracije v „Volčjem brezdu“ priredil gledališki mojster g. A. Bittner.

Začetek točno ob 1/8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II., kralj Belgijcev št. 27.

Ustoppina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld., od IV. do VIII. vrste 90 kr., od IX. do XI. vrste 80 kr. — Balkonski sedeži I. vrste 70 kr., II. vrste 60 kr., III. vrste 50 kr. — Galerijski sedeži 30 kr. — Ustoppina v lože 70 kr. — Parterna stojišča 50 kr. — Dijaške in vojaške ustoppnice 30 kr. — Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustoppnice se dobivajo v stari čitalnični trafiki v Šelenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici. V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v nedeljo, dné 7. januarja 1894.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mokrina v mm.
2. jan.	7. zjutraj	732.4 mm.	-4.0° C	sl. vzh.	obl.	0-60 mm.
	2. popol.	732.5 mm.	-1.8° C	sl. vzh.	obl.	
	9. zvečer	734.3 mm.	-3.0° C	m. jvz.	obl.	snega.

Srednja temperatura -2.9°, za 0.1° pod normalom.

Dunajska borza

dné 3. januarja t. l.

Skupni državni dolg v notah	98	gld.	35	kr.
Skupni državni dolg v srebru	98	"	15	"
Avstrijska zlata renta	118	"	70	"
Avstrijska kronska renta 4%	96	"	75	"
Ogerska zlata renta 4%	116	"	90	"
Ogerska kronska renta 4%	95	"	10	"
Avstro-ogerske bančne delnice	1004	"	—	"
Kreditne delnice	352	"	—	"
London vista	124	"	05	"
Nemški drž. bankovci za 100 mark	60	"	92 1/2	"
20 mark	12	"	18	"
20 frankov	9	"	88	"
Italijanski bankovci	43	"	90	"
C. kr. cekini	5	"	86	"

Pozor gostilničarji! (2-1)

Oddelek domače godbe na lok

(Streich-Musik) naj si bode v mestu ali na deželi, katera ima potrebno dovoljenje od deželne vlade in mestnega magistrata, se priporoča gg. gostilničarjem za predpustno dobo. Franjo Vrtnik, Rimska cesta št. 1.

Prodaja hiše.

Hiša št. 18 na Resljevi cesti z vrtom, gospodarskimi poslopji in njivo, se proda iz proste roke. — Povpraša naj se istotam. (5-1)

Postranski zaslužek

gld. 160 stalne letne plače si morejo osebe katerega koli stanu v svojih prostih urah prislužiti. Ponudbe pod W. 6688 Rudolfa Mousse-ju v Pragi. (1208)

Umrli so:

29. decembra: Ferdinand Prešern, železniškega sluga sin, 1 1/2 leta, Cesta na Rudolfovo železnico št. 5.

30. decembra: Anton Cotman pleskar, 21 let, Sv. Petra cesta, št. 62. — Katra Koleša, gosti a, 57 let, Karlovska cesta št. 6.

V bolnici: 30. decembra: Franc Dimnik, dninar, 66 let. — Andrej Cigole, postrešček, 51 let.

Tujci:

2. januarja. Pri Matiči: Herzog, Keng, Weltin z Dunaja. — Jamnicki iz Zagreba. Pri Slonu: Dr. Miklosch z Dunaja. — Faber iz Kočevja.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihajalni in odhajalni časi označeni so v srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljubljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 12. uri 5 min. po večer osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Aussee, Ischl, Gmunden, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Steyr, Linc, Budejovice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Dunaj via Amstetten.

Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiš, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.

Ob 4. uri 30 min. popoldne osebni vlak v Trbiš, Beljak, Celovec, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na Jeseru, Inmost, Bregnic, Curik, Genavo, Paris, Linc, Ischl, Budejovice, Pilsen, Marijine vare, Eger, Francove vare, Karlove vare, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Linc, Steyra, Ischla, Gmunden, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Trbiša.

Ob 11. uri 37 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Draždane, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Eger, Marijinih varov, Pilsen, Budejovic, Solnograda, Ischla, Gmunden, Linc, Steyra, Paris, Geneve, Curika, Bregnic, Zell na Jeseru, Lend-Gasteina, Inmosta, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiša.

Ob 9. uri 37 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Pontabla, Trbiša.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.)

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.

" 12. " 00 " popoldne " "

" 6. " 10 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (juž. kol.)

Ob 8. uri 10 min. zjutraj v Kočevje.

" 1. " 01 " popoldne " "

" 8. " 46 " zvečer " "

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.)

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.

" 9. " 05 " popoldne " "

" 6. " 50 " zvečer " "

Prihod v Ljubljano (drž. kol.)

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.

" 11. " 15 " dopoldne " "

" 6. " 30 " zvečer " "

Stari trg št. 21 Jakob Zalaznik Stari trg št. 21

priporoča p. n. občinstvu in čestitim lastnikom in zakupnikom restavracij, krčem, gostiln in kavarn svojo bogato, vsak dan trikrat svežo zalogo vsakovrstnih izdelkov, spadajočih v

pekovsko oziroma slaščičarsko obrt.

Od dné 6. t. m. dalje dobé se tudi vsak dan sveži, slastni in ukusni (3-1)

pustni krofi.

Popolna razprodaja.

Zaradi preselitve popolna razprodaja

Popolna razprodaja.

skladišča blaga, v kolikor ga je še v zalogi

v gospodskih, deških in otroških konfekcijah

dalje

plaščih za gospé in dekleta, jopah in capes

kakor tudi

zaloge kožušnega blaga

kakor

mufi, boa, čepice za drsalce in ovratniki

pri

(1295-2)

Gričar-ju & Mejač-u

Ljubljana, Slonove ulice št. 11.

Popolna razprodaja.

Popolna razprodaja.